

Osvrt na 15. stručnu ekskurziju članova Hrvatskog društva biljne zaštite

Poštovane kolegice i kolege, dragi članovi HDBZ-a!

Slijedeći tradiciju održavanja naših stručnih ekskurzija, ove smo se godine uputili na 15. stručnu ekskurziju. Put nas je vodio na prelijep otok Rab i u dio našeg zelenog bisera, Gorski kotar. Tu smo tradiciju zbog pojave pandemije Covid-19 prošle godine prekinuli, što nam je svima teško palo, zato smo ovogodišnju ekskurziju iščekivali s još većom radošću.

Kao i svaki put, krenuli smo u ranim jutarnjim satima ispred Agronomskog fakulteta u Zagrebu nakon što su stigli kolege iz Slavonije. Krenuli smo okrijepivši se bučnicom i štrudlom od jabuka uz naš tradicionalni pelinkovac. Vožnja je bila iznimno ugodna i svi smo bili raspričani, radosni i razdragani.

Već iza 11 sati stigli smo u Stinicu, gdje smo u dobrom raspoloženju pričekali trajekt za otok Rab i napravili prvu zajedničku fotografiju. Bilo nam je podareno lijepo sunčano vrijeme, tako da našem veselju nije bilo kraja.

Po dolasku na Rab odmah smo se uputili prema hotelu „Imperijal” gdje smo objedovali u prekrasnom restoranu „Nobilis” uz prelijep pogled na četiri rapska zvonika. Potom smo se otišli smjestiti u objekt „Valamar Padova Hotel”. Ubrzo nakon smještaja, u predvorju hotela dočekala nas je naša vodička, gospođa Natali Mravić, koja nas je povela u razgledavanje povijesnih i drugih ljepota staroga grada Raba (slika 1.). Razgledavanje je završilo u nadaleko čuvenoj „Kući rapske torte” uz degustaciju torte i inih delacija otoka Raba. Naravno da smo kući ponijeli svatko barem po jednu rapsku tortu čiji ćemo neodoljiv okus i miris pamtili još dugo, dugo. Nakon kratkog odmora pošli smo na večeru u restoran „Zlatni zalaz”, za koji kažu da ima jedan od najljepših pogleda na zalazak sunca na Jadranu. Taj zalazak na žalost nismo vidjeli jer je već bila noć, pa nam je uz ukusnu hranu preostalo maštati o prelijepom pogledu s terase na kojoj smo bili smješteni.

Slika 1. - Razgled grada Raba uz stručnog vodiča

Drugi dan ekskurzije pošli smo na cjelodnevni izlet u uvalu Zavratnica, na Goli otok i otok Grgur. Na ulasku u brod „Barba Šime” dočekali su nas ljubazni domaćini obitelji Jureša s pićem dobrodošlice i vrućim fritulama. Vožnja do Zavratnice bila je ugodna i protekla je u nadasve veselu raspoloženju. Budući da je brod „Barba Šime” jedini od svih izletničkih brodova koji pristaje u Zavratnici, imali smo prigodu prošetati šumom, pogledati obalu i stari potopljen brod. Nakon razgledavanja ukrcali smo se u brod (slika 2.) i krenuli prema Golom otoku (slika 3.). Po pristajanju ušli smo u turistički vlak i obišli cijeli otok. Posjet Golom otoku u svakom od nas ponaosob razvio je bolna sjećanja na jedno uistinu mračno doba, na silne patnje ljudi koji su na tom mjestu bili zatočeni, mučeni i trpjeli nadljudske boli i torture. Svaki kamen, svaka ruševina i ostatak zgrade pričali su svoju priču o tim strašnim danima. Dodatnu priču ispričala nam je i naša vodička Natali koja je s nama bila cijeli dan i poblize nas upoznala sa svakim segmentom koji smo upoznali na tom izletu. Vrijeme je bilo uistinu prekrasno, tako da su se neke naše hrabrije kolegice čak okupale u

Slika 2. - Ostaci objekta na Golom otoku

Slika 3. - Uvala Zavratnica

moru. Nakon finog ribljeg objeda na brodu, krenuli smo prema otoku Grguru. I Grgur priča svoju tužnu priču jer na njemu su bile zatočene samo žene, dok su na Golom otoku zatočnici bili isključivo muškarci. Iskricali smo se na Grgur i pošli u kratak obilazak otoka strave i patnji za koje mlađe generacije ne mogu povjerovati da su se uistinu dogodile. Nakon šetnje i puno fotografiranja za uspomenu krenuli smo lagano brodom prema gradu Rabu. Izlet je, usprkos turobnim osjećajima na otocima Golom i Grguru, bio prekrasno, što dokazuju

brojne fotke u našim mobitelima i fotoaparatom. Nakon kratkog odmora dobro raspoloženi krenuli smo na večeru u restoran „Dionis“ u Mundanijama.

Slika 4. - Vražji prolaz u Gorskom kotaru

Uz izvrsnu večeru i dobru glazbu veselilo se, smijalo, pa i zaplesalo. Dan je bio i više nego predivan.

Treći dan nakon doručka krenuli smo put zelenog, šumovitog Gorskog kotara jer je slijedio izlet i obilazak Zelenog vira i Vražjeg prolaza (slika 4.). Šetnja ovim predjelima bila je uistinu dojmiva, pomalo i naporna, ali prekrasni gorski pejzaži smanjili su učinak napora i umor, pa su svi uspješno dopješačili do Skrada. Nakon naporene, za neke i pomalo zastrašujuće šetnje, zaslužili smo izvrstan objed u prelijepu ambijentu restorana „Breza“ u Ravnoj Gori.

I tako se naša trodnevna ekskurzija bližila kraju. Dobro raspoloženi posjedali smo u autobus koji nas je povezo prema Zagrebu. Na kraju puta nama iz Zagreba poželjeli smo sretan put svojim Slavoncima koji su krenuli prema svojim kućama.

Bila je ovo još jedna uspješna, zanimljiva i nadasve dugo očekivana ekskurzija članova Hrvatskog društva biljne zaštite. Iza nas su ostale prelijepo uspomene na još jedno druženje kolega i prijatelja, još jedan sastanak ljudi koji željno iščekuju novu

ekskurziju i novo druženje.

Hvala svima na ugodnim i lijepim trenucima koje smo proveli zajedno, a vjerujem da će ih biti još mnogo, već na našem sljedećem susretu, na našoj sljedećoj ekskurziji.

**predsjednica HDBZ-a
prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić**